

lemmer vanstelig ville gaae ind paa at foreslaa, at der for Herning tilveiebringes et Bygningsreglement og de flere kommunale Foranstaltninger, som dermed staa i Forbindelse, da dette koster Penge, som skulde betales af den samlede Kommune. Det er altsaa af dette Hensyn, og fordi jeg ret levende ønsker, at de Bygningsreglementer, hvortil der nu gives Udgang ved denne Lov, skulle komme til Anvendelse paa denne By, at jeg ikke vil lægge saa stærk Vægt paa den første Betragtning, jeg gjorde gjældende, men som jeg dog tror i Virkeligheden har en ikke ringe Betydning, nemlig det Brud paa den kommunale Forfatning, som ligger skjult, eller rettere, som egentlig temmelig aabenbart ligger i den Ændring, der er kommen ind i det andet Thing.

Næst at sige dette, og næst altsaa at ende med at anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til Vedtagelse, vil jeg blot tillade mig den Bemærkning, at, naar det i det andet Thing er sagt, at jeg ved Sagens tidligere Behandling skulde have givet en overdreven mærk Sildring af Beboelsesforholdene paa Landet, saa har dette jo egentlig ingen Betydning, naar det ikke nærmere paavises, hvori denne Sildring har været over-dreven; men jeg vil tillige benytte Leiligheden til at tillade mig at opfordre den høitærede Justitsminister til at ville paalægge Distriktslægerne og Postkaterne — jeg forudsætter, at det høie Sundhedskollegium ikke har Noget derimod at erindre — at indgive Beretning om, hvorledes Beboelsesforholdene virkelig ere paa Landet. Det har en stor hygieinisk Betydning, og det vilde have Betydning ligeoverfor den høitærede Justitsminister ved de Lovgivningsarbejder angaaende Beboelsesforholdene paa Landet, hvortil jeg tror der er Trang.

**Rosenørn-Teilmann.** Hvis Lovforslaget, saaledes som det nu er kommet til os, virkelig indeholder Noget, som med Høie kunde siges at føre til, at der blev en anden besluttende Myndighed i Kommunerne end de Autoriteter, der nu ere — jeg tror nemlig ikke, jeg misforstod den ærede Taler, naar jeg gaar ud fra, at han udtalte sig derhen — hvis det var Tilfældet, at der i Lovforslaget var Noget, som gav en ringe Del af Kommunen en besluttende Myndighed, kunde jeg ganske vist ikke stemme for Lovforslaget; men nu kan jeg meget beredvillig stemme for det, fordi det kun indeholder, at Beboerne i en enkelt By kunne andrage paa, og at Justitsministeren kan efter at have hørt Kommunalbestyrelsen beslutte, at der skal indføres Bygningsreglementer. Naar det staa saaledes, har jeg ikke Noget at indvende imod Lovforslaget, undtagen det, at det forekommer mig at røbe en noget større Mistillid til de kommunale Autoriteter, navnlig den laveste Autoritet paa Landet, end jeg tror, der er Grund til. Jeg kan altsaa slutte med at anbefale Æh-

get at vedtage Forslaget, saaledes som det nu foreligger.

**Jessen:** Det kan dog ingenlunde negtes, at det er en Beslutning og en Beslutning af overmaade vigtige økonomiske Følger, som tre Fjerdedele af Lodsieerne tage, naar de beslutte at indgaa til Justitsministeren med et Andragende om at erholde et Bygningsreglement, og at de kommunale Myndigheder da ere undergivne den Beslutning, som denne tre Fjerdedel af Beboerne har taget i Forening med Justitsministeren, medens det slet ikke kommer an paa, om den egentlige Myndighed i Kommunen, nemlig Sogneraadet, vil være med dertil, eller ikke. Det kan virkelig ingenlunde negtes, at det er en Beslutning, som man henlægger et andet Sted i Kommunen end der, hvor den egentlig retlig hører hjemme.

**Rosenørn-Teilmann:** Det er en Beslutning om at andrage paa Noget, som derimod alene Justitsministeren kan beslutte at indføre imod de kommunale Autoriteters Erklæring. Jeg har fuldstændig Tillid til, at en saadan Myndighed med fuld Fortrøstning kan overlades Justitsministeriet.

**Jessen:** Ja, det er netop deri, Vansteligheden ligger, at Beslutningen tages mod den kommunale Myndigheds Villie. Saavidt gif ikke engang Forslaget, dengang det oprindeligt blev bebudet i det andet Thing. Da blev det antyndet, at Forslaget skulde gaa ud paa, at den Beslutning, hvortil de tre Fjerdedele af disse Giere kom, skulde forelægges Sogneraadet. Nu kan denne Beslutning uden Videre tages til Følge af Justitsministeriet, og jeg vil sige, at der fra Justitsministerens Standpunkt vil være al mulig Grund til at tage en saadan Beslutning til Følge, selv om alle Andre erklære sig derimod. Det maa jo være Justitsministerens Opgave at tilveiebringe den Slags Bestemmelser i saa stort et Maal som muligt, og alt dette kan ske og bør fra Justitsministerens Standpunkt ske, selv om de vedkommende kommunale Myndigheder sætte sig derimod.

**Justitsministeren (Mellermann):** Jeg skal med Hensyn til dette Spørgsmaal blot bemærke, at, saaledes som Lovforslaget oprindeligt blev forelagt, var jeg gaaet ud fra, at de Interesser i Sognene, som kunde kræve Bygningsreglementer, i Reglen vilde være stærke nok til ogsaa at udøve deres Indflydelse i Sogneraadene. Jeg havde troet, at det i Reglen vilde være Tilfældet, og saaledes er Forholdet ogsaa i de Kommuner her i Nærheden af Kjøbenhavn, som nærmest have givet Anledning til Lovforslaget; der er Interessen for at faae Bygningsreglementer stærk nok til at gjøre sig gjældende i Sogneraadet. Smidlertid er jeg jo igjennem det, der er foregaaet i det andet Thing,